Rev. Kryzanowski. 15 X II

„Канадиєць“
Релігійно-моральний
ДВОТИЖДНЕВНИК.
Передплата на рік лише $1.

Канадиєць
THE CANADIAN

„THE CANADIAN“
10336 -- 96 ST.
Edmonton, -- Alberta.

Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

PIK IV. Ч. 15. EDMONTON, 31. OF JULY 1915. VOL. IV. No. 15.

В Альберті самі горожани замкнули бари.

Проти бар віддано 60.000 голосів, за барами лише 35.000.

Росияни рішились опустити Варшаву і цілу боєву лінію в Польщі.

Італійці пробивають ся крізь австрійську лінію.

Женева, Від 22 липня австрійці стратили над рікою Ізонцо 8 тисяч, з чого 1.100 пішло в полон. На кадорськім фронті стратили 1.800 а в Карнійських Альпах 2.300.

Австрійський фронт над Ізонцо зістав перерваний в трох місцях — коло Тольміно, Санкт Люкас і Санкт Авре.

При помочи ероплянів Італійці віднайшли деякі батерії близько Роверету і знищили їх.

ЛОНДОН, 23 липня. Після депеш, які надійшли з Риму, то Італійці по завзятій борбі і по численних атаках на баґнети повільно але постійно зближають ся до австрійської кріпости Горициї. Вже тепер Австрійці лише з трудом можуть довозити живність і амуніцию до Ґориції. Місто 4-ох поїздів тепер прибуває до Ґориції всего один і то під охороною ночі.

Коли Ґориція впаде, то австрійська оборонна лінія над Ізонцом стратить три четвертих своєї вартости.

Італійці не оголошують виказів страт. Ґенерал Кадорна каже, що вони в порівнаню з вибореними успіхами є незначні, однак все таки він не хоче їх оголошувати, боячись горячого темпераменту італійського населеня.

Один італійський офіцир заявив що вони поступають вперед, але сильний опір. Ворба в горах приймає страшний вид. Кождий гук гармати відбиваєсь тисячами відголосів і жовніри дістають від сего гуку потрясеня нервів і часто відходять з фронту з пукненими ушними болонками.

Рим, 26 липня. Ми здобули від Австрійців гору св. Михайла. З відси можемо обстрілювати всі колійові получення поза Ґорициею.

Від початку війни ми взяли 20.000 жовнірів в полон.

Всім нашим освободителям, що не дали нас на поталу барі

Велике наше дитяче СПАСИ-БІГ!

ЛОНДОН, 29-го липня. Рішено, щоб опустити місто Варшаву як цілу боеву лінію прийшло дуже не сподівано. Доси вірено, що Росияни здержуть напір Німців і Австрійців і охоронять столицю Польщі Варшаву.

Однак задля браку амуніції они не всилі сего зробити мимо великої хоробрости своїх військ. Тому рішено як найскорше цофнутись на нову лінію, яка іде вздовж твердинь Ковно — Ґродно і Берестя Литовске, де переорґанізуєсь армію і проженесь наїздників.

ПЕТРОГРАД, 30-го липня. Правительство уважає за відповіднійше уступитись взад і стратити дещо простору чим стратити армію, яку Німці і Австрійці старають ся окружити з 3-ох сторін.

Страчену землю мож буде відобрати а стративши одну армію не так легко мож поставити другу.

ПЕТРОГРАД, 31-го липня. По здобутю Варшави Німецкий цісар з цісаревою відуть величаво до міста. В тій цїли цісар і цісарева виїхали до головної квати ри ґен. Гінденбурґа.

ПЕТРОГРАД, 31-го липня. Нині видано до населеня відозву, щоб люди не впадали на дусі, по занятю Варшави Німцями. Заняте міста лише хвилеве. По доставленю для армії відповідної скількости амуніції і оружія не лише, що відбере наша хоробра армія Варшаву але і прожене во рога з российскої землі.

БЕРЛІН, 31-го липня. Ґен. Бельов побив російску армію коло Шавлі, де здобув 39 армат, 130 машинових крісів і 100 возів з амуніцею.

КАНАДА.
Альберта.

Від дня 9 до 14 серпня відбудесь в місті Едмонтоні вистава „ексгібішин“. Вистава заповідаєсь гарно.

Вмісті було 3.197 голосів більшости проти бар. Стілько само дало і місто Кальґари.

В місті звербував ся жіночий військовий корпус. Військові вправи вже почались. Військовий уніформ вже шиесь. Вкоротці будуть готові до маршу на Берлін.

Міністер рільництва обрахував, що в Алберті вродилось сего року 24 міліонів бушлів пшениці.

В полудневій Альберті, коло Летбрідж, почались жнива озимої пшениці.

В північній Алберті жнива розпічнуть ся десь коло 15 сего місяця.

Сего-річний урожай гарний колиб не нічні морози, то можнаб сподіватись богатого збору.

На Восток і в околици град понищив всі засіви. Місцями цілком викосив і змішав з землею.

Колійову лінію Сент Повл має есь продовжити сего року на 100 миль.

Робота іде в повнім розгарі.

На островах Гайті вибухла революция. Революционери злапали свого президента подіравили його кулями, а відтак на шнурку тягали по місті.

В Чікаґо на ріці перевернув ся корабель Істленд з прогульковцями причім втопилось 1.362 осіб.

Від Редакції.

Майк Руснак, Ту Ґілс, одержали 2 дол. Спасибіг. Подайте стару адресу.

Виходить 1 і 15 кождого місяця.

АДРЕС:

„КАНАДИЄЦЬ."

THE CANADIAN

10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

Передплата на рік виносить . . . . $ 1.

Видає Спілка „Канадиєць." Число Телеф. 6344.

„Повоєнні" замітки.

День 21-го липня буде памятним днем для Альберти. Сего дня горожани Альберти своїми голосами знищили всі бари, голсели і всі клюби де продавалось алкоголь.

До борби з барами в Альберті стали всі укр. ґазети в Канаді крім кремарівських „народних" „Новин", яких бари витягли з гробу на свою власну згубу.

В сій борбі взяли участь всі чесні Українці в Альберті, які словом і ділом причинились не мало, що бари впали. Найбільше з них всіх причинив ся всїм добре звісний патрійот і капіталїст Вп. Павло Рудик, який нещадив ні часу ні своїх гроший, їздив по кольоніях серед холоду і голоду і нищив сего відвічного ворога нашого народу.

До поваленя бар причинив ся не мало і грек. катол. епископ Никита Будка з Вінніпеґу, який зі своєї добродушности написав до своїх вірних лист, де взивав всіх тверезих і чесних людий до поваленя бари, то є до голосованя за „Лікер-актом.

Много вірних пішло за голосом свого Епископа, но не пішли за сим батьківским голосом деякі його сьвященики як п. Гура і Владика з Едмонтону, які на перекір свого епископа розбивались за барами.

Важну ролю в сій борбі відіграв в день голосованя алькоголь. Коло Восток то кек пива валяв ся поза кождим корчем. На Шандрах кек був що друга фарма, а за Вото готельники отворили шинок в кождій хаті і поїли дурних „ґалішонів" а відтак як ту худобу гонили до голосованя. Деякі „виборці" були так пяні, що рачки лїзли до пулінґу. Кожда тріска чи камінець представляв ся їм балотом і замащеними болотом руками, писали хрестик на кождім камени. Котрі еще держались на ногах, ті обнимали кождий пост в фенсі, цілуючи кождий темраковий ґуда на інтенцию, щоб бари не впали.

Але бари впали, а пиякам лишилась біль голови і сором на цілу околицю.

Всі наші поступовійші люди, які читають ґазети, книжки, інтересують ся своїм добром, добром своїх дітий і добром сеї вільної країни, ті пішли проти бари і еї трійла, за що їм честь і слава. Они були тими, які відвернули від нашого народа в Альберті погорду і понижене нанесену пияцтвами. Они були тими, які змили в части се пятно з чола нашого народу, яке була витиснула бара. Они були тими, які показали иньшим народам, що і наш нарід не весь пияцкий, що і між нашим народом є добрі, тверезі і чесні люди, які за батлю віски чи за кек пива не продадуть своеї чести і чести свого народа. На жаль, таких не було богато. Більшість між нашими людьми стала по стороні бар. До сего причинились не мало деякі греко-католицкі і православні попи. Они, маючи вплив над темнійшою і меньше сьвідомою масою, впливали на них в користь бар. Деякі з сих попів уживали навіть такого арґументу що за скасованем бар побивають ся лише протестанти, які хотять скасувати бари а тим самим і вино, якого їм треба до Служби Божої і до причастия. Казали они дальше: „Колиб Ви голосували проти бар і скасували їх, то тим самим скасуєте Службу Божу і причастіє. Много наших людий повірили в сї підлі брехні і мимо свого переконаня і сумлїня, під впливом свого попа, пішли і голосували за барою. — Се була робота деяких попів.

„Новини" відбувши свою песячу службу, готовлять ся в дорогу. Лиш біда, що нема їм кому викопати де в багні могилу бо готельники тепер заняті коло своеї власної.

Ціла кремарівщина гонила по фармах з кеками ратуючи бар. Однак не много далось звести кремарчукам. Люди вже пізнались на своїх „спасителях" і гонили їх від себе як заразу. Хто не знав еще доси сих панків, так пізнавав їх сейчас по їх кольоровім носі.

На Петра і Павла прибула була на Мондер кремарівщина зі своїм герштом. Але герш не втімя битий, замість до церкви, заліз до жидівскої бари і тут при кеку перебув свій відпуст.

Деякі учителі як Ґеник і Новак - члени кремарівщини - гонили по фармах розпіячуючи людий намовляли до голосованя за барами. Деякі фармері не могли і еще до нині не годні зрозуміти, чи в їх школах вчуть учителі чи барники і чи сим аґентам від готелів мож повірити виховане своїх дітий.

НАШІ „ПАТРІЙОТИ", „ЭГОМОСЦІ" І БАРА.

Борба проти скасованя бар скінчилась, а тим самим скінчилось підле фарисейство деяких людців. Одні з них вдавали народолюбців, другі побожних монахів, однак коли прийшлось се показати народови ділом то одним і другим нараз виросли ріжки і копита.

З народолюбців поробились запроданці а з ніби „невинних" монахів зробились нараз нопихачами і наймитами готельників.

Одні в подертих штанах з кубами в устах пішли між наш народ по фармах ратувати смердячу бару, а другі в блискучих ревендах і з „побожною" міною пішли спасати бару, уживаючи до сего підлого діла Церкви і казальниці. З найпобожнійших „еґомосців" поробились готельні аґенти найпідлійшої сорти. Бо коли цивільні аґенти, всякого покрою "народолюбці" вживали до успішнійшого арґументованя за барами куби, батлі і кеки, то греко-католицькі "еґомосці" посунулись в підлоті еще дальше і крім сих арґументів вживали еще храму Божого, казальниці а навіть і сьв. Євангелия. Замість, щоб стати проти диявола і його отруї то они не лише, що не стали але эще противно його попирали уживаючи храму Божого і Його божественної науки.

Се була образа не лише для самого храму Божого, для нашого божественного Спасителя але навіть для всіх чесних греко-католиків, які ніяк не могли зрозуміти своїх еґомосців, як они за готелевий долар мають право і сьміють з церкви робити „дім торговлі" в користь бар і їх диявольского трійла. Они нагадали собі тих сьвящеників, які в эрусалимскім храмі овворяли торговлю, щоб мамоною напхати свої бездонні кишені. Але Христос сих сьвящеників вигнав бичем з церкви, як аґентів мамони а не слова Божого.

Нині сі сьвященики перейшли тих старозавітних. Бо коли старозавітні продавали в церкві лише товар людям, щоб зробити гроші, то нинішні пустились на продаж людий самому дияволови-барі. О, ви, підлі гіпокрити-фарисеї 20-го століття! Перестаньте туманити меньше сьвідомого брата, що від вас залежить його спасене. Ви не вчите і не ведете людий до спасеня, яке приготовив нам Христос своєю кровію! Ви ведете людий в пропасть, в обійми диявола! Ви не слуги Божі а диявола! Тож скиньте з себе маску, скиньте з себе реверенди, ви негідні еї. Ви негідні стояти в храмі перед престолом і приносити жертву „о всіх і за вся." Ви приносите нечесть цілому сьвященичому стану. Тому не дуріть себе, не дуріть людий, бо горе вам, зрадники церкви Христової. Вам не місце в церкві перед престолом, бо не проповідуєте науку Того, що оснував сю церкву. Христос виступав остро проти горячих напитків і сказав, що „пияниці не наслідять царства Божого." А ви, які називаетесь його наслідниками перед народом — куда пішли? Чи пішли може слідом Христа? Ні, ви пішли проти Христа, за дияволом, тому скиньте реверенди, скиньте ризи, беріть фартух і ставайте за барою. Се місце для вас, за яким ви розщибались, а не церква, дім Божий.

КАНАДА СЕ НЕ ҐАЛИЧИНА.

З дня 29 липня Едмонтоньский Вулетін от що пише:—

„Українці з Манітоби оголосили формальну заяву свого наміру, що будуть попирати при надходячих виборах котрунебудь провінциональну партію, котра поробить для них найбільші концесиї як для осібного народу з осібними інтересами що до школи, язика і т. д. Того рода змагання були одобрені і приняті J. P. Foley, консервативним послом до манітобского парляменту. Наміром є збудовати в Манітобі Україну або Галичину. Наші українські приятелі не були прошені до Канади в тій цїли, щоб тут в Канаді повторяли те все, що в Галичині. Але щоб они покористувались привілеями і нагодами як Канадийці.

Наші братя, батьки і сини вмирають на поли бою в Франциї і Вельґії за британїйску а не галицку Канаду. Єсли чужинці в наших воротах не є приготовані лучитись з нами як Канадийці і іти в слїди за спільною ідеєю, цивілізациею і свободою, то ми повинні се знати. Єсли яка ідея почала поширятись між Українцями в Манітобі, то се є фактом, що за 15 літ правительство Робліна — Роґерса одобрило українский націоналізм яко ціну за політичне поперте Українців в Манітобі."

Читайте і думайте!

ЧИТАННЯ НА НЕДІЛЮ.

ЧИ ХРИСТОС Э МЕСІЭЮ?

Прослідіть писання, бо ви думаєте в них жите вічне мати, й ті сьвідкують про мене. Йоан 5.39

Коли Христос почав діло свого післанництва, книжники та фарисеї не признали Його яко Месію тому, що они не розуміли духової держави, яку орґанізував Христос, але клали вагу на те, що Месія яко пророк рівний Мойсееви мав піднести з упадку державу жидівску. В тім часі Жиди були під панованєм римским, яке они дуже ненавиділи і тому сподівались, що Христос оголосивши себе Месією, визволить їх з під римского панованя і відновить жидівску державу, про яку они мріли, та усталить еї на тревкійших підвалинах так, що они муть панувати над прочими иньшими державами і поневолять всі народи сьвіта під свій скиптр.

Но всего того, що сподівались від Месії жидівскі патріоти, Христос не робив, тому они представили Його перед народом в темнім сьвітлї та назвали ложним учителем, зводителем народу. Про прихід Месії говорили пророки старого завіта кілька столїть наперед, тому і Христос звертав увагу народови, що Він є дійсно Месія, про котрого пророки предсказували.

Релїґійно-моральний упадок проявив ся між народом жидівским еще в пустини, тому Мойсей дав народови закон, щоб піднести його з упадку, а опісля сей упадок проявляв ся і в земли обіцяній, та тут вже пророки витикали народови його блуди, картали його, предсказували наперед що стане ся з народом в будучности через такий упадок, напоминали і накликували народ до поправи, як тоже предсказували, що аж Месія, який прийде, поправить стан народу.

Моральний упадок народу прибирав чим раз то більшу міру так, що один жидівский історик порівнав Єрусалим до Содоми та Гомори. Тоді власне прийшов час, коли конче треба було Месії і Він явив ся. Жиди в той час клопотались, як сказано висше, більше справами політичними, тому й годі було їм пізнати Його. „На сьвіті був і сьвіт Ним настав і сьвіт Його не пізнав." (Йоан 1:10-11 Однак они уважали Христа за пророка: „Рави, знаємо, що від Бога прийшов єси учителем; ніхто бо таких ознак не може робити, як Ти робиш, коли не буде Бог з ним." (Йоан 3:2.)

І нині, хотяй ми жиємо в XX добі, находимо людий, які не розуміють Месії або тому що Він не по їх думці, або їм не на руку, так як з фарисеями та книжниками се було. Нераз можна почути між деякими людьми насьмішки з пророків та сьв. Письма, а се тільки тому, що они не розуміють сьв. Письма і не старають ся розуміти, або стратили довіре завдяки деяким церквам, які далеко обминули ся з правдами сьв. Письма.

Всеж таки правдивість книг старого заміта можна удовіднити:

а) Мойсей пишучи 5 книг, споминає о своїх злих сторонах, як тоже і свого брата Арона та й народу. Колиб Мойсей був правди не написав, булиб його книг не приняли.

б) Пророки не всі були сьвящениками і они сьміло та відважно картали злі сторони не тільки королів, судиїв та народу, але й сьвящеників.

в) Зміст книг відповідає точно часови, з котрого походять.

г) Мова і спосіб писаня відповідають зовсім характерови авторів як тоже й духови часу.

ґ) Всі пророцтва сповнили ся точно о приході Месії, означуючи час Його приходу, місце народженя, з якого роду буде, діяльність, торжественний вхід до Эрусалиму, зраду Юди, муки, смерть, місце гробу, воскресене і вознесене.

д) Жиди не підробляли сьвятих книг, бо в противнім разі були викинули те, що їм не на руку. Чужинці не підробили сьв. книг, бо булиб викинули похвали для жидівского народа.

е) Народови все було звісне, що пророки писали, а колиб була неправда в них, бувби народ не приняв книг.

є) Більшість пророків була переслідувана Жидами а навіть смертію укарана але промова їх зістала принята народом.

ж) Жиди мали сьв. книги пророчі скорше чим 1000 літ перед Христом, бо в 975 р. перед Христом, коли роздвоїлось царство жидівске на ізраїльске і юдейске, оба царства мали сьв. книги, які були писані того часу.

з) В 300 літ перед Христом були переведені всі книги старого завіта 70 учениками александрійского університету на грецку мову. Послідний пророк був Мелахій, 400 літ перед Христом.

и) Як жеж можна було хотяй 300 літ наперед предсказати час приходу Христа, місце, рід, діяльність, вїзд до Эрусалиму, муки, смерть, гріб, воскресене і вознесене? А се все точно означене в старім завітї.

й) Згідність-гармонія старого завіта з новим, всі книги писані ріжними писателями, в ріжнім часі і серед ріжних обставин.

Тепер розберім пророцтва дотичні особи Месії.

Пророк Даниїл жив 600 літ перед Христом а так докладно означив коли Христос появить ся. Жиди уживали рокових тижнів і один такий тиждень означав 7 літ а 69 тижнів по 7 літ є 483, отже пророк каже, що Христос появить ся 483 року по видаю приказу відбудувати Эрусалим. Цар Артаксерксер Льонсітанус видав сей приказ 453 року перед Христом, зн. 453 роки до Христа а в 30 році жития появив ся Христос на водах Йорданьских отже разом 483 роки. Історія твердить сї дати. Половина рокововго тижня, (себто поверх 3 роки) про які згадує пророк, припадають 69 тижня рокового і означає діяльність Христа і се кождому звісно, що Христос проповідував поверх 3 роки. Отже Даниїл правду сказав. А звідки він знав так докладно означити час?

Пророк Аґґей жив підчас відбудованя храма ерусалимского. Він же споминає, що Христос буде тоді, коли буде еще стояти храм: Двигну всі народи, й прийде Той, що його бажають усі народи й сповню дом сей славою, говорить Господь. (Аггей 2:7.

Пророк Малахій предсказує, що перед Христом буде предтеча, який приготовить дорогу Йому: Ось я посилаю ангела мого а він приготовить дорогу передо мною й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте; ангел завіту, що його бажаєте: ось він іде, говорить Господь Саваот. (Малахій 3:1.

Про місце народженя Христа яко Месії говорить Михей: І ти, Бетлеєме • ти Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе вийде мені той, що має бути володарем в Ізраїлї. а Його народини - від початків, від днів вічності. (Михей 5:1.)

Що Христос мав народитись від дівиці з роду Давидового маємо такі пророцтва: Ось невинна дівиця почне в утробі тай породить сина й дадуть імя йому Емануїл (Бог з ним) Ісаія 7:14.

І вийде пагонець з кореня Єссеевого і вітка виросте з кореня його. І спочине дух премудрості й розуму, дух ради й кріпости, дух знаня й побожности. І сповнить ся страхом Божим і судити ме Він не як око бачить і не як ухо чує - присуд видавати. (Ісая 21:1-3.)

Діяльність Христова мала бути така: Дух Господа Бога спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвіл на волю а увязненим відчинене вязниці; проповідувати рік примиреня Господнього і день пімсти Бога нашого; потішити всіх засумованих. (Ісая 61:1-2).

Торжественний вїзд Христа в Эрусалим в неділю цьвітну: Веселися Сионова дочко, викликай радісно дочко ерусалимська, се цар твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий - сидячи на ослятї, синї яремної ослиці. (Захарія 9:9.)

Зраду Юди і ціну зради предсказав пророк Захарія: Коли ласка ваша, дайте мені плату мою; а коли ні, так не давайте, а вони одважать плату мені трийцять срібних, Господь же заповів мені: Вкинь їх в храмову скарбівню; тай високаж бо ціна, за яку мене оцінили. (Захарія 11:12-13.

Муки, смерть і гріб Ісуса предсказав наперед пророк Ісая в 51 голові, стих 1-9. Хто перечитає 53 голову пророка Ісаії і порівнає муки, смерть межи розбійниками як тоже те, що Христа поховав Никодим і Йосиф з Ароматеї, люди дуже заможні, той переконаєсь, що дійсно Всемогучий Бог пожалів нас і післав Сина свого Ісуса Месію, щоб ми не погибли марно а віруючи в Него мали жите вічне по туземних трудах та турботах. Хотяй Христови призначили гріб межи злодіями, Йосиф з Ароматеї не хотів, щоб так великий пророк і спаситель сьвіта був так понижений, для того подарував свій нововикутий в скалі гріб, щоб там зложити тіло Ісуса.

Про воскресенє Христове споминає цар Давид, що Бог не дасть тїлу Ісусовому підлягати гнитю-псутю: Ти бо не оставиш душі моеї в підземній пропасті і не даш твому побожному бачити зотління. (Псалом 16:10.)

Вознесене Христове предсказав тоже цар Давид: Сказав Господь моэму Господеви: сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги. (Псалом 110:1.)

З повисших доказів бачимо, що прихід Христа дійсно годить ся з обявленем Божим про Него через пророків старого завіта, які жили кілька сот літ перед приходом Христа. Всякий, хто сумнівав ся чи Христос є дійсно обіцяним Месією, може найти розвязку прочитавши жите Ісуса Христа і книги пророків старого завіта апевно зрозуміє правду і правда висвободить його.

ОПОВІДАНЯ.

Страшна Історія.

(Продовжене.)

— Я знаю про се, ваше преосьвященьство, але та особа, що подала мені то письмо, казала мені,...."

— Ну, що казала тобі, Яне? — спитав епископ, коли Ян завагав ся дальше говорити.

— Чи я маю сказати всьо, ваше преосьвященьство, маю розповісти всьо докладно? — спитав чоловік з непевностию споглядаючи на членів комісиї.

— Так, Яне, з певностию, — відповів епископ, а відтак лагідним і запевняючим тоном додав: — Яне, ти зовсім не маєш чого боятн ся. Ми тут зібрали ся разом, ті панове і я, щоби знайти виновників того злочину, який сповнено на особі Варвари Убрик. А тепер я, котрий есьм твоім епископом, хочу аби ти сказав всьо, що знаеш, простими словами і по правді.

— Я так зроблю, ваше преосьвященьство.

— То добре, Яне. А тепер скажи нам всьо, що ти знаеш.

— Отже, ваше преосьвященьство, я всегда возив дрова до кармеліцкого монастиря, котрі я рубав. Окрім того я часто помагав робітникам в роботі коло монастиря. В половині червня, одна зі сестер, Мария еї кличуть, підійшла до мене там де я працював, очищував рів що йшов попри саме вікно.

— Мій добрий Яне, — сказала она до мене так лагідно, однак стоячи здалека від вікна, неначе би бояла ся, щоби еї хто не побачив, — чи зробиш ти мені малу прислугу? Уважай, щоби хто не побачив, що ти говориш до мене.

— Я незвичайно здивував ся почувши ті слова і хотяй я не перестав дальше робити, ані не оглянув ся, щоби добре приглянути ся сестрі, котра говорила до мене, всеж таки я скоса кинув зором на бік, щоби бодай троха побачити еї. Опісля я сказав:

— Так добродійко, я сповню що від мене зажадаете.

— Дякую тобі, — сказала, — другий раз коли тут прийдеш, переходя як можеш найблизше попри саме вікно. Однак уважай, будь дуже уважний, щоби хто не доглянув, що я тобі щось передаю. І коли я дам тобі лист, котрий я хочу аби ти мені заніс там де треба, то не показуй його нікому, але прямо занеси його після адреси на коверті.

— Можете бути певні добродійко, що я се сповню напевно — сказав я не підносячи своїх очий ані не обертаючи ся.

— Сьвяті поблагословлять тебе і ти освободиш дорогу сестру зі страшної неволі, если се учиниш. Але я мушу вже йти. Бувай здоров!

— Сестра Мария сейчас відступила від вікна, а я дальше продовжав свою свою роботу. Я навіть своій жінці, ані своій мамі не сказав про те, що я чув. Мене ьа справа дуже непокоіла і я був цікавий знати що то є і як міг би я когось освободити зі страшної неволі. Я не міг сего поняти і тому я був дуже неспокійний.

— Ти отже не дістав того самого дня?

— О ні, ваше преосьвященьство, я дістав лист доперва пару тижнів пізнійше, хотяй сестра Мария мала вже тоді готовий лист. Але мені здавало ся, що хтось з середини слідив еї, або хтось йшов до неї, бо она з великим поспіхом відійшла від мене, коли розповіла що хоче.

— Два рази після сего в протягу одного місяця я ходив до монастиря, але за кождим разом я не бачив сестри Mapiї, хотяй я ждав близько вікна, там де я еї перший раз бачив. Справа та так глубоко мене заінтересувала, що я знаходив що кілька днів якусь причину і удавав ся до монастиря.

— Остаточно одного дня, коли я привіз фіру дров до монастиря я спостеріг сестру Марию, як вона проходжувала ся по городі з двома другими сестрами. Я не знаю чому я так зробив, хотяй я чув що се було дуже сьміло і негарно, однак я чув що я так повинен поступити. Так отже я увійшов до города, приступив до сестер і сказав:

— Добродійки, чи не дали би ви мені пару цьвітів на домовину? Дівчатко, котре я добре знав, померло. Оно дуже любило цьвіти і я бажав би положити йому на домовину пару цьвітів.

Сестра Мария здаеть ся зрозуміла мій підступ, лице еі дуже зачервоніло ся і она скоро промовила:

— О так, так, добрий чоловіче, ми дамо тобі цьвітів; я сама тобі іх назбираю.

— Відтак полишивши свої товаришки, она походила туди і сюди, збираючи що найкрасші цьвіти, доки не узбирала гарну китицю. Опісля сіла на краю травника в такім положеню, щоби закрити себе від очий сестер і моіх. В протягу трох хвиль уложила цьвіти в прекрасну китицю, яку я коли небудь бачив, звязала еі і піднісши ся за корча, котрий закривав еі від нас, кивнула до мене щоби я до неі приступив; рівночасно зачала поволи приближати ся до мене. Я чимскорше пустив ся еі назустріч і коли ми зійшли ся разом, ми були на стілько віддалені від прочих сестер, що они не могли чути нашої розмови.

— Ось тут маете цьвіти, добрий Яне.

Ті слова она сказала лагідним і повільним голосом, а опісля она була дуже занепокоена, непевність і ляк якийсь пробивав ся в еі словах, коли она сказала:

— Лист, письмо Яне е серед цьвітів. Вийми то письмо з відтам коли прибудеш. Нехай нічне око не спостереже того письма а занеси його там, де оно справлене, то е до начального судиї суду поправи. Нехай ніхто не бачить як ти сей лист там подаш. Нехай сьвяті будуть з тобою і хоронять тебе, бо то е діло милосердия і справедливости, котре ти маэш учинити котре ти маеш учинити.

Я мав видати з себе оклик подиву і здивованя але голос застраг мені в горлі і я пробовтав по тихо:

Учиню так як кажете, добродійко! — Після тих слів я обернув ся і чим скорше поспішив з монастиря.

Через цілу дорогу до дому я був неначе на муках а все боявся, що хтось може підозрівати що серед тих цьвітів е укритий той страшний лист; мені бажало ся задусити двох чи трох людий, котрі цікаво споглядали на китицю цьвітів і говорили що цьвіти суть прекрасні. Вкінци я дістав ся безпечно до свого дому і чим скорше побіг до своеі комнати. Там я зачинив кріпко двері, розсунув уважно цьвіти і знайшов в середині письмо. Я взяв той лист, сховав неначе золото або диямант при самих грудях, опісля зійшов я до жінки і передав еі ті цьвіти, котрі я дістав з монастиря, щоби занесла до сусіда і поклала іх на домовину його померлої доньки.

Коли день клонив ся до кінця і наближав ся вечір, я вимкнув ся з дому і удав ся до міста в напрямі до суду поправи. Два рази я перейшов попри той суд, но не мав відваги вкинути той лист до скринки, бо я бачив що кількох людий стояло при брамі.

Серед того однак я став дуже роздразнений, мав тяжкий біль голови а піт спливав по моім лици великими і многими краплями. Остаточни, коли я вже другий раз перейшов попри будинок суду, я рішив ся завернути і вкинути лист до скринки. Справді ваше преосьвященьство, я попав неначе в розпуку, помимо того, що голос совісти шептав мені що я сповнив добре і благородне діло. Так отже я звернув ся назад до судувого будинку і приступив прямо до скринки на листи, всунув до неі письмо і відійшов.

— І се, ваше преосьвященьство, е ціла моя участь в тій справі. Прошу вас скажіть мені, чи я учинив добре чи зле?

— Ти учинив по правді, Яне, — відповів епископ. — А тепер моі панове, — сказав епископ звернувши ся до членів комісиї, — вже не маю що більше питати ся сего чоловіка. Може котрий з вас мае на думці яке питане, котре би хотів поставити тому чолови?

— Яне, — сказав предсідатель комісиї, — чи сестра Мария дала тобі коли небудь які гроші, або може обіцяла тобі яку нагороду за твое діло?

— Ні, ніколи, — майже з гнівом відповів Ян.

Предсідатель обяснив епископови Ґалескому, що хотяй він сам був переконаний, що ніхто не перекупив Яна, то однак він поставив йому то питанэ тому, щоби Ян, яко заприсяжений сьвідок, зробив зізнане в тій справі, бо деякі несовістні люди рознесли поголоску, що Ян був підкуплений.

На тім скінчило ся переслухане Яна і урядник злагодив відповідні папери, щоби Ян міг одержати призначену правительством нагороду.

Слідуючим сьвідком, приведеним перед комісию, була сестра Мария, набожна, відважна і шляхотна жінка, котра властиво найбільше причинила ся до увільненя Варвари Убрик зі страшної вязниці.

Она чула ся неначе перелякана, коли увійшла до великої галі і побачила перед собою так много поважних і визначних людий.

Однак зі непевність скоро уступила, коли епископ сказав до неі:

Тепер доньо будь відважна і не упадай на духу. Ми післали по тебе задля законної потреби і на що я в повні згодив ся.

(Дальше буде.)

Фармерский куток.

„ЧОМУ БЕЗРОГИ ІДЯТЬ СВОІ МАЛІ ПОРОСЯТА?"

Скінчивши розвідку про безроги, ми одержуємо всякого рода запити, які відносять ся до годівлі безрог!

Одним з таких запитів є „Чому безроги їдять малі поросята?"

Ми будемо відповідати на сі запити в „Канадийци" тому на разі не маючи досить місця, мусимо відложити розвідку про **кури** на пізнійше.

Чому безроги поїдають свої малі поросята, на се відповідь така:

Порося, яке приходить на сьвіт маэ кости, скіру і шерсть. Матеріял на се забрало порося від своєї матери.

Тепер треба їй давати таку їду, яка малаб сей матеріял, який з'ужила на будову костий скіри і шерсти малих поросят. Коли не даэсь зі сей материял, то є фосфор і вапно тоді она будучи на вільности сама собі знайде. Колиж она є в замкненю, тоді, щоб одержати потрібний матеріял для себе, нераз і то навіть часто пожирає свої малі поросята.

Она в своій само-обороні затрачує материнске чуте, зьвіряча натура бере верх і нестає молодих між живими.

Се все мож запобічи в сей спосіб, коли льосі дасть ся досить місця до ходженя. Але деколи буває, що і земля не вся посідає фосфор і вапно, тому ґазда мусить дати самий льосі, щоб не позбутись поросят отже треба купити самому фосфору, який називаєсь по анґлійски **PHOSPHORIC ACID**.

Але се є трутина, тому небезпечно давати, коли чоловік не має практики.

Сей фосфорік-осид можна мішати з вапном і так давати. Але найлучше для господаря давати безрозі таку поживу де є вже з природи одно і друге.

Найлучше до сего надаєсь **BRAN**. Горох і пшениця має також досить сего матеріялу. Добрим чинником є також турніп.

Також добре є давати рибу бо риба має досить фосфору, однак на се можуть здобутись лише ті, що мешкають над лейками.

Найголовнійше є се щоб з безрогами обходитись людяно і еї не дрочити, що богато вливаэ на дику натуру льохи.

НАЙЛІПШЕ СРЕДСТВО ДО УДЕРЖАНЯ В ЧИСТОТІ МОЛОЧАРСЬКИХ ПОСУДИН.

В господарствах і молочарнях уживає ся звичайно до митя посудин горячої води з додатком соди (лугу), що тоді тільки є добре, скоро по вимитю переполокує ся посудину кипячою водою. На жаль того переполокуваня в дуже многих случаях не робить ся, чи то з причини браку кипячої води, чи то з недбалости, а в прочім таке чищенэ стає утяжливим а навіть коштовним, скоро треба в тій ціли варити воду. Для того практичнійше уживати зимної води вапняної, позаяк вапно має ту прикмету, що усуває найліпше кваси і забиває бактерії.

Вапняну воду приготовляє ся в той спосіб, що до зимної води вкидає ся грудку гашеного вапна, докладно мішає ся, з хвилею, коли вапно розпустить ся, миє ся опісля рижовою щіткою (не шматою) посудину, по чім треба добре переполокати зимною водою і виставити в продувнім та по можности сонічнім місци в ціли докладного висушеня. Вапняною водою можна змивати так само добре деревляні як і бляшані посудини, а по вимитю ужити тої самої води до вишуровуваня столів і підлоги.

В Данії і Голяндії завдяки такому поступованю є вади молока і масла рідкостию тому, що в так очищених посудинах і льокалях не можуть розмножувати ся шкідливі бактерії.

ПРОВІНЦИОНАЛЬНА КОМІСИЯ В АЛЬБЕРТІ.

При розсліджуваню молока.

НОВИНКИ.

Англія висилаэ проти Німців в Франції 2,000.000-ву армію.

ЛОНДОН, 16 липня. (почтою) Анґлія зачне свою велику офензиву около 1-го серпня. Так заявив один нюйорський кореспондент, а тепер жовнір в новій армії Кіченера. Він заявив, що тепер іде до Франції 2.000.000 жовнірів, а незабаром відійде там ще сьвіжих 750.000. І дійсно від 2-ох тижнів в Анґлії зачато горячкові приготованя до перевозу великої армії до Франції. До сеї армії приділено усіх, які вступили до війска від початку війни, аж до січня с. р. Прочі лишились в дома, як резерва. Анґлійські війскові бараки нараз опустіли і чекають на нових рекрутів.

Ся нова армія — заявив кореспондент — се послідна спроба Анґлії відвернути від аліянтів цілковите поражене.

Холэра і чорна вісца в Ґаличині.

ЦІРІХ (Швайцарія), 17. липня. — Азійська холера і чорна віспа розширяють ся в застрашаючий спосіб в Галичині помимо великих старань військових і цивільних санітарних властий, щоби сї пошести пригасити.

Остання телеґрама доносить, що у Львові, столиці Галичини, було минувшого вівтірка 120 випадків холери. Між 4-тим а 10-тим днем липня зголошено з ріжних місцевостий Галичини 419 случаїв чорної віспи.

ПЕТРОҐРАД. 17 липня. — Російські війска розпочали відворот на лінії між ріками: Ожец, Омулев, і Пісса. Уступаючи перед великою перевагою німецької армії. російські війска переправляють ся на лівий берег ріки Нарви. Німецькі війска е віддалені всего 14. амер. миль від кріпости Пултуск.

Послідні вісти. які наспіли з поля битви, доносять, що німецька армія. яка здобула місто Пшасниш. одержала нові сили в числі около 150.000 і посуваеть ся в напрямі кріпости Ново-Ґеорґієвска.

Рівночасно і на прочій боєвій лінії неприятель розпочав живу ділальність.

ЛОНДОН, 17. липня. — Послідні урядові звіти з Берліна і Петроґраду позволяють здогадувати ся, що Німці розпочали наступ на великі розміри. Цілию його е здобуте головної російської пристани Риґи.

Тутешні знавці приписують отсим военним операціям велике стратеґічне значіне. Вони е сеї гадки, що тут не розходить ся лише о здобуте Риґи, але також о окружене і знищене російської армії, яка тепер находить ся в Польськім Королівстві. Здобуте Риґи уможливить іменно Німцям відтяти зелізниче получене між Вильною а Дінабурґом, то е головний шлях, який лучить Варшаву з Петроґрадом.

Телеґрами з Берліна і Петроґраду доносять згідно, що сильна німецька армія вже переправила ся через долішну Віндаву коло Ґольдінґер і посуваеть ся скоро в напрямі Риґи, яка е віддалена всего около 100 кільометрів. Инша часть німецької армії находить ся недалеко Шавлів, які кождої хвилї можуть опинити ся в її руках.

БЕРЛІН, 18. липня. — „Між ріками Вепром а Бугом армія Макензена приступила до нового наступу. На полудневий схід від Люблина коло Красноставу німецькі війска переломили боеву лінію Москалів, задаючи їм великі страти.

Число полонених Москалів перейшло вже 8.000.

Німецькі війска зближили ся на 12 кільометрів до зелізничого шляху Люблин-Холм. Наші війска здобувають одно становище за другим. Страти Москалів зростають дальше".

БЕРЛІН, 19 липня. Армія Макензена розпочала акцію на полудне. По короткій битві заняв Макензен Красностав та Пілашковичі і посунув ся скоро в напрямі зелізничого шляху. Його війска стоять тепер недалеко Пясків, місцевости віддаленої кілька кільометрів від шляху Холм-Люблин.

Число Москалів, полонених 18-го і 19-го липня, зросло до 16.250. Крім того стратили Москалі 23 машинові кріси.

Близький упадок Туреччини.

ЛОНДОН, 20-го липня. — Вісти, які наспіли сюди за останніх кілька днів з Дарданелів, вказують на се, що брак амуніції в турецькім війську спричинить внедовзї упадок Константинополя.

Амуніція, яку Туркам післали Австрія і Німеччина через Румунію. зістала придержана в сїй країнї, а Німці приготовляють в тій справі ноту до Румунії. яка своєю формою буде дуже подібною до ультимата. Під румунською границею збирають ся австрійсько-німецькі війска, щоби погрозою натиснути на Румунію ще заки доручить ся їй нову.

А тимчасом Турки зуживають останні припаси своєї амуніції і за кілька днів будуть мусїли піддати ся на півострові Ґаліполі де до тепер так добре держали ся.

Німці з найбільшим поспіхом ведуть роботу в двох турецьких арсеналах, які однак е малих розмірів і не можуть продукувати більше як 500 набоїв денно. А се зовсім замало на потреби великаи ської кампанії.

ЛОНДОН, 22 липня. У військових кругах в Анґлії е всї того переконаня, що Москалї небаром опустять Варшаву, уступаючи під сильним напором німецьких союзників. Великі німецькі і австрійські війска, яких силу обчисляють що найменьше на 3 мілїони людий, розпочали наступ на цілій боевій лінії, довгій на 1.500 кільометрів, яка тягнеть ся майже без перестанку від Бесарабії до Балтійського моря.

Що Німці в дуже короткім часї окружать Варшаву, се не улягае вже жадному сумнївови. Однак анґлійські знавці вірять в талан Николая Николаєвича, що він зможе майстерно перевести відворот цілої армії і подасть ся назад далеко на схід, щоби відтак зовсїм наново зреорґанізувати свою армію і розпочати властиву війну.

ЛОНДОН, 23 липня. Коли по всій Росії заряджено молебні і відвернене пораженя, Австрійці і Німці дальше напирають з півночи, з заходу і полудня на Варшаву.

Рівночасно вони підійшли вже під саму Риґу.

Депеші з Петроґрада всї згідно заявляють, що край е сьвідомий великої небезпеки, яка йому грозить. Тепер не лише польска столиця е в великій небезпеці, а-ле й ціла російска армія в Польщі, яка може бути зовсїм відтята в наслідок рішучого пораженя на лінії Люблин-Холм до Одесси.

Москалї борять дуже завзято, щоби оборонити сю желїзницю, яка лучить Польщу з полудневою Росією і йде через Люблин-Холм до Одесси.

Коли Австрійці донесли, що вони в кількох місцях переломили послідну московську оборонну лінію, то з сего можна догадатись, що вони зовсїм зближились до желїзниці, однак поки що не надійшла заява, що вони еї заняли.

На північний захід від Люблина німецькі війска вдарили вже на іванґородські мостові укріпленя. Круг довкола Варшави також затїсняеть, хоч правда здовж Нарви, на північний захід від міста Німці стрінули дуже завзятий опір. Однак загально кажучи то Москалї уступають на цілій лінії, нищачи і палячи усе за собою. Вони не лише нищать мости і дороги, але при помочи динаміту і огня пустошать цілу околицю, забирають усї матеріяли, а яких не можуть взяти нищать, забирають з собою товар і череди а для ворогів лишають голу пустиню.

Ціла Курляндія спустошіла а Віндава стоїть в огни і на кілька миль довкруги осьвітлює околицю.

Анґлійські критики з найбільшою тревогою слїдять події на сході, однак надіють ся, що вел. князь Николаєвич або спинить австрійсько-німецьку офензиву, або принайменьше через зручний відворот спасе більшу часть своеї армії.

Положене для Москалів е критичне. Однак депеші, які находять з Петроґраду кажуть, що запал війска не е зломаний і воно кріпко вірить в свою кінцеву побіду. За се в цілій Росії панує велике обурене задля бездільности західних союзників.

Німці мають отже перед собою до виконаня страшно тяжку задачу, однак ту ніхто не хоче бавити ся в пророцтва про вислід борби. Німці звіщають про бомбардоване Новоґеорґієвска і Пултуска, двох найсильнійших кріпостий в Росії.

Ґенерал Войрш облягае знова Іванґород, який е такою самою кріпостию що Новоґеорґієвск.

Потрібно мущин і женьщин до науки барберского ремесла, якого мож научитись тепер за половину цїни. Платня підчас науки. Робота опісля запевнена. Приходіть або пишіть до
Moler Barber College, 309 Namayo Ave. Edmonton, Alberta.

DR. A. H. GOODWIN
ДЕНТИСТ
Мае свій офіс в Dobbins Block,
НА ВЕҐРЕВІЛ.
Виконує всяку лікарску роботу входячу в обсяг направи і лїченя зубів.

РУСКА БУЧЕРНЯ І ҐРОСЕРНЯ
Зайдіть, а все там дістанете тано і добре, як: Овочі сьвіже мясо, вуджениину і старокраві ковбаси з чісником.
S. NYCHKA. 10315 -- 96 ST. EDMONTON. ALTA

ГОСПОДАРСТВО.

ЗВОРОТНІ ХОРОБИ У ЗЬВІРЯТ.

При купні худоби і взагалі домашних зьвірят купуючі е часто наражені на всїлякі страти. А діе ся се головно задля несовісности продавців, що кожде своє хоре зьвіря старають ся продати та укривають ріжними способами хоробу в часї продажі зьвірят. Для того наш закон бере купуючих в оборону, та приписує, що таке купно е неважне, коли викаже ся, що продане зьвіря уже в часї продаваня було хоре і до ужитку непридатне, та тоді купивший мае право жадати аби продавець забрав собі зьвіря а йому звернув ціну купна і понесені видатки. До такого жаданя треба отже доказати, що зьвіря вже в часї купна було хоре то е, що хороба у попередного властителя почала ся.

Аби купуючий мав право жадати звороту гроша, то повинен передовсїм зажадати від суду ствердженя тої хороби або постарати ся о сьвідоцтво ветеринарське. Рівночасно треба повідомити продавця про викрите хороби у зьвіряти і про домаване звороту ціни. А коли продавець не згодить ся добровільно звернути ціну купна і видатки, тоді належить його запізвати до суду.

Уневажненя купна можна жадати при всїх хоробах і хибах, які вартість зьвірятя дуже зменшують і роблять его неадатним до ужитку або, коли зьвіря не мае половини тої вартости, яку за него заплачено. То само е тоді, коли зьвіря не відповідае умовам купна на пр. е старше як умовлено ся, або дае менше молока, як се вимагае ся від дійної корови, а за таку еї куплено. Купуючи вимавляемо собі, що корову хочемо купити дійну, на молоко. І продавець як таку еї продае. Тимчасом корова дае дуже мало молока, отжеж в ніякий спосіб не заслугуе на те, щоби корову назвати дійною. В сих случаях треба все мати сьвідків на се, о що ми при купні умовляли ся. Право до звороту ціни купна може стратити купець з ріжних причин. І так сам купець може згодитись на се, що купуе зьвіря без огляду на його здоровле і хиби та виразно зрікае ся права касувати купно задля тих причин. В часї продажі буває таке, що продавець говорить про коня сліпого, кривого, а купець не можучи того ствердити, бере се за жарти. На се завсїгди старае ся продавець мати сьвідків, що він купцеви зазначив стан зьвірятти, а купець мимо того купив, отже згодив ся на стан зьвірята і стратив через се право до звороту. Вкінци нема права до звороту, коли хороба, чи хиба зьвіряти була в часї купна так наглядною, що кождий міг еї стверяити, а купуючий неначе згодив ся на се.

Коли куплене зьвіря захоріе, то е обовязком нового властителя піддати хоре зьвіря лїченю ветеринаря, бо коли згине, то продавець може зробити закид, що оно згинуло для того, що не було лїчене. Розумие ся, що коли мимо фахового лїченя зьвіря згине, то новий властитель мае право жадати звороту не лиш ціни, але також коштів лїченя і удержаня.

До хороб сих належать ось такі:

1 Носатина е се хороба зараалива, викликана своерідним бакцилем. Лучае ся она у зьвірят однокопитних а переносить ся і на чоловіка, що дуже легко заражуе ся. І коли у зьвірят мае ся хороба характер хронічний, у людий приймае характер острий. Звичайно заняті е хоробою легки і цілий провід віддиховий. Як лиш самі легки е заняті, то окрім незначної горячки, легкого кашлю і худненя, инших признак хороби нема. Коли зміни виступають вже на слизній болоні носа, то буде стало удержувати ся виплив з носа і то найчастійше однобічний. Дуже часто притім показуе ся в випливі кров в виді ниточок: Виплив течи лише з одного ніздря у коня е проте все дуже підозріла річ. Се підозріне стае ще більшим, коли і лімфатичні желези межи вітями щоки долішної збільшають ся. Коли хороба дотичить лиш легких, то кінь літами може жити без видимих ознак хороби, так що цілий час е укритим розсадником зарази нераз на цілі околиці. Звичайно починае ся хороба ся у коний від легких, а дуже рідко лишень відразу на болоні слизній носа. Кінь від коня заражуе ся в той спосіб, що хорий кінь випливом з носа занечищуе пашу і воду, котрі споживають здорові зьвірята. Може також кінь хорий кашляючи розпорскувати виплив з носа і легких і сей з повітрям діставати ся впрост до (промоду віддихового) легких коня здорового. В такий самий спосіб заражують ся найчастійше люди. Длятого з зьвірятем підозрілим о сю хоробу треба дуже осторожно обходити ся і відскакувати зперед коня, коли він кашляе або порскае. При тім не завадить пригадати, що носатина належить до хоріб, про які властитель е обовязаний доносити власти політичній.

2. Часом зараження відбуває ся і через ушкоджену скіру і тоді виступає так звана скірна носатина, називана нором. Форма скірна може долучувати ся до попередної форми, може бути виразом розповсюдненя хороби в цілім тілі. При тій формі витворюють ся ґулі ріжної величини. Звичайно повстае їх кілька, а тим характеризують ся, що всї е получені як би шнурками і від кождої на бік розходять ся шнурки, грубости великого пальця. Коли такі шнури обмацуемо, то чуемо, що е они як би карбовані. Нераз можна се і оком ствердити. Сї шнури се нічо иншого як лімфатичні судини, що улягають при сих болячках запаленю. По певнім часї ґулї починають в середині мякнути і вкінци боляк отвирае ся на верх.

(Дальше буде.)

ЧОМУ НІМЕЧЧИНА МАЭ ПОДОСТАТКОМ ОФІЦИРІВ.

Німці мають богато офіцирів тому, що німецкі офіцири е о много дальше віддалені позад війска, чим в инших арміях. Окопи німецкої армії е пляново і заосмотрені в телефони. Взагалі Німці дуже уважають на житє в окопах. Перш всего они придержують як найбільш можливу чистоту. Людий держать в окопах як найкоротше. Жовніри не мучать ся довгим побутом в окопах і їх нерви не розстроюють ся від занадто довгого гуку вистрілів. Тому то німецкі жовніри е до бою більш здібнійшими і скорше оріентують ся і тому жертв у них меньше. Більшість боевої лінії укривае ся в задних окопах, далеко віддалених від окопів передних. Між окопами передними а задними ходить безнастанно день і ніч сторожа. Грозить яке небезпеченьство, сейчас розбігають ся телефоном сиґнали. Окопи прямо оплетені телефонічними дротаму. Кожда лінія окопу мае по два телефони. Коли прорветь ся оден, служить другий доки направлять перший.

Телефонами пересилають німецкі офіцири всю команду. Ґенерали, що слїдять за рухом армії, передають перше розпорядженя офіцирам а сї сейчас телефоном дають команду перше артилерії а відтак інфантерії, що перебувае в окопах. Коли німецка армія примушена цофнутись, то в одній хвили порушаеть ціле тіло армії, а все рівно віддалені одні від других.

Особливші способи мають також Німці в разі, коли уступають з окопів. Бувало заберуть Москалі які німецкі окопи, то крім невеликого числа трупів, не знаходять нічо, або мало дечого. Оруже забране і жовніри повтікали, забираючи з собою навіть телефони. Аж від німецких бранців довідались про спосіб, який уживають Німці в таких случаях.

У Німців е богато особлившого рода автомобілів. З переду они охоронені грубою сталею і зовсім закриті а з заду отворені. Надходить критична хвиля для інфантерії в окопах, то сейчас підступае ряд таких автомобілів і сипле в перед градом куль з машинових карабінів, заступаючи в той спосіб стрільбу людий. Сї автомобілі держать ся на фронті як довго лиш можливо. А за той час жовніри в окопах забирають що лиш здатне, навіть телефонічні дроти і цофають ся до задних окопів. В міру як далеко цофнулись жовніри в окопах, цофають ся і автомобілі. Тому то в німецких окопах нема ніякої або дуже мало военної добичі. Німеччина в той спосіб заощаджує богато війска, а офіцирів доставчае Австрії, Туреччині а навіть Персиї.

Звернїть увагу!
РОДИМЦІ користайте з нагоди, одинокі Українські
ДОСКОНАЛІ КРАВЦІ
Робимо всякого рода убраня для женьщин і мущин нові як також і кожухи. Прасуемо, фарбуемо і направляемо старі убраня з найлучшою старанностию.
За добру роботу ми ґварантуемо.
Зайдіть а не пожалуете, бо будете задоволені з нашої роботи.
Головач & Пронюк
Phone 2823. 9606 Jasper Ave. Edmonton.

Dr S. McGIBBON, покінчивший студії в Лондоні, Анґлія і на університеті в Відни, Австрія. Акушерство, медицина, хірурґія недуги очий, ух, носа і горла, Говорить ся по українськи, польськи, російськи і німецьки. Cor. 1 St. & Athabasca, Ave.
Телефони: нічний 82144, до офісу 4292.

Всячина.

СТРАТИ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.

Лондон, 27 липня. Страти Вел. Британії від початку війни аж до 18 м. м. виносить 330.995 людий. З того вбитих є на суші 61.389 а на воді 7.929.

Після теренів представляєсь так:

	Официрів	Жовнірів
Убитих.		
В Франції	3.288	48.372
В Дарданелях	567	7.567
В прочих	145	1.445
Разом	4.000	57.384
Ранених.		
В Франції	6.083	156.308
В Дарданелях	1.359	28.635
В прочих	248	3.247
Разом	8.430	188.190
Полонених.		
В Франції	1.163	50.969
В Дарданелях	198	10.892
В прочих	22	641
Разом	1.383	62 502

Жадна иньша держава доси не подала подрібно своїх страт крім Вел. Британії.

ПРО НУТРО ЗЕМЛІ.

Вже від дуже давних літ працюють люди над відкритем тайн природи. Поколїня гинуть за поколїнями але наукові досліди і здобутки лишають одні другим в спадщині; ті додають до них свої нові наукові здобутки і свої відкритя тайн природи, та з того будують підставу для науки слідуючих поколїнь.

Чогож то не доказав чоловік?

Змірив розміри глубини моря, при помочи далековидів пізнав що ті малі звіздки, які бачимо на небеснім небозводі, є величезними кулями богато а богато разів більшими від землі; змірив їх величину і віддаль від себе; переплив море а з його глубини добув дивні чуда природи.

Лише середина землі стає закрита перед очима чоловіка. Хоч в недалекій віддали від нього, то все таки розслїджене нутра землї справляє йому величезні трудности. Він ужив всяких можливих способів, щоби сю тайну викрити, щоби дізнати ся, як виглядає земля в середині, де не досягне ні око людске ні далековид.

Нашою цїлию з подати всякі гадки і здогади учених людий про нутро землі.

Скоро маємо намір вглянути в нутро земскої кулї, то передовсім мусимо знати віддаль до її середини. Віддаль з бігуна виносить 856 і пів миль ґеоґрафічних (ґеоґрафічна миля рівнаєть ся сім кільометрам), а обчислено її з довготи земського полуденника, себто колеса, котре переходить через оба земські бігуни. Віддаль, між якою небудь точкою на рівнику, себто на колесї, яке опоясує землю а є рівно віддалене від обох бігунів, а серединою землї виносить 859 і пів миль ґеоґрафічних. Та нерівність віддалень виходить з того, що земля на бігунах є сплощена.

Коли хто представить собі віддаль 850 і пів чи 856 і пів миль ґеоґрафічних, зрозуміє, що докопати ся до середини землї неможливо. Найбільша глибінь, до якої чоловік дійшов, чи то в копальнях, чи керницях, не переходить 2.000 метрів. Якеж мале число в порівнаню з проміром землі! Становить воно ледви одну тритисячну часть віддали від середини землї, що є 856 і пів миль ґеоґрафічних.

Хто зішкробав осторожно тонку поволоку з дині або помаранчі, чи знає щонебудь о її нутрі? Чи може нам сказати дещо про склад помаранчі чи дині?

Так само і з нашою землею. Тих 2.000 метрів, до яких докопали ся люди, значить в порівнаню з 856 і пів милями те саме, що злупане тонкої поволоки з динї. І неможлива річ є, щоби чоловік міг докопати ся дальше в глуб землї понад 2.000 метрів. В міру того, як вглублюємо ся в землю, росте тиснене а брак воздуху тамує

Недавно появив ся в часописях помисл одного Американця, щоби всі держави получили всі сили та викопали шиб, який сягав би в глуб середини землї. Той Американець хотів, щоби всі держави жервували на сю ціль війска, але здаєть ся, що він хотів усіх їх похоронити.

Бо хочби хто небудь міг собі уявити, що переможе всякі перешкоди та копанем в глуб землї схоче відкривати тайни природи, то здержить його величезне горячо, яке находить ся вже в недуже значній глубині землї, а росте в міру того, як зближаємо ся до єї середини.

Відомо, що сонце своїми лучами огріває поверхню землї та воздух, що взносить ся над землею. Але се тепло не сягає дуже глубоко в землю і переконали ся при помочи термометрів, себто тепломірів, що чим глубше в землю, то тепло, яке земля бере від сонця стає слабше і що істнує границя, котра на се тепло є байдужна. Вона находить ся 28 метрів під поверхнею землї, але не можна на певно сказати, що вона на всїх місцях на земській кулї є однакова; в одних місцях сягає вона влубше, в других плитше, колиж будемо копати поза границею байдужности дальше, то тепло буде зростати. Не мало часу стратили учені, щоби довідати ся о скільки те тепло зростає. Проби робили вони по ріжних копальнях та тунелях і переконали ся, що не в усїх місцях рівно зростає тепло. Вони взяли середний зріст тепла, се є, що що 35 метрів зростав о 1 степень Ц., себто о одну одиницю тепла. Коли порівнаємо 36 метрів з 856 і пів милями ґеоґрафічними, та коли замінимо милї на метри і подїлимо се число через 35 метрів, то дістанемо тепло таке велике, що про його висоту і подумати годї. Сей великий жар обчислений дуже докладно — попираз досліди над повстанем землї, котре учені подають нам в сей спосіб:

(Дальше буде.)

Добре розвязали.!

Першу нагороду одержали за добре розвязане слїдуючі:

36.	В. Березко	Scollard,	Alberta.
37.	Ст. Гарасимів	Itnpa	,,
38.	А. Гарапнюк	Vermilion	,,
39.	М. Стефанець	Leduc	,,
40.	Ол. Мішин	Tawatinow	,,
41.	К. Руснак	Manly	,,
42.	Вас. Сліпчук	Bellis	,,
43.	Ілія Томащук	Pakan	,,
44.	П. Соловій	Medicine Hat	,,
45.	С. Курцеба	Wostok	,,
46.	В. Трач	Bon Accord	,,
47.	Джон Захарія	Edm. South	
48.	Мария Сцїбан	Prince Albert	Sask.
49.	Іван Ткач	Canora	,,
50.	Яків Данильчук	Canora	,,
51.	Олекса Бідочка	Rembrend	Man.
52.	Ст. Бойчук	Beaver	,,

Всї, що одержала другу нагороду, мають прислати 10 цт. стемплями на пересилку нагороди.

Всї, що одержали третю нагороду, мають прислати 2 цт. стемплями. По одержаню стемплів, висле редакция сайчас нагороди.

МАЙНА В НАНАЙМО.

Ся майна пожерла при експльозиї 81 укр. майнерів.

ДОПИСИ.

КАРА НА ПИЯКІВ.

Сьв. Серафим Соровський, сидячи в райській кантині, перечитував ,,Русскій Голос'' з Едмонтону.

— Іди сюди пророче Ільку, крикнув він на сьв. Ілію, що саме тоді пив свою равішню каву.

— Що там спитав? Сьв. пророк.

— Бачиш як наші істіні-русскії announcementписують ся в Альберті. На Восток 119 голосували за пятикою, тільки 13 проти. От молодці! От так, православна віра!

— Ти пияцюго шиновський! Крикнув, влючений пророк Ілія: Та я їх поля так файно сего року поливаю дощами, а вони голосують щоб усю мою працю пропити!!! Гей Граде! — гукнув пророк.

Гримлючи та стукаючи прилетів махаючи жовтими крилами Град крутючи млинок з котрого сипав ся град.

— Де летїти? спитавсь потвор.

— Зараз менї лети до Альберти і витолочи усе збіже на Восток, щоб знали лайдаки як за пятикою голосувати.

— Котрим нумером? спитав Град.

— Найбільшим! втяв Ілія.

На другий день телеґрами подали, що в околицях Восток град перемісив збіже з перстив. От собі і наголосували.

Отець Проколупій.

LANUK. ALBERTA.

Боротьба з алкоголем на 21-го джулая, була цїла Альберта занята в боротьбі з алкоголем.

Всї культурні народи замешкані в тійже провінциї боролись чесно з барниками щоб здобути собі і своїм дїтям крашу будучність а память їх боротьби шоб була за писана золотими буквами.

І в нас були чесні люди, котрі шоб здобути честь і славу свому народови, щоб не бути Індиянами боролись з відвічним ворогом алкоголем.

Но нажаль найшлись в нас і чесні хруні котрі песячою вірностію служили коршмарам, ночами сараки возили пиво стараючись тим заморочити чесні голови людям но на превеликий їх жаль не богато зробили.

Тут мушу пригадати, що між хрунями був оден котрого ми в важали за поступового чоловіка ба навіть він є і членом Тов. ,,Просьвіти'' в Lanuke. І сей власне показав себе тепер, що він є хрунівське рило між рилами бо в день виборів своєю песячою вірностию показавсь, що він не лише хрунь але арцихрунь. А був ним колишній студент Веґревільского семинаря В. В. Шкода того хліба що він його там зіпсував бо як би паця було зїло той хліб то бувби ся хтось сподївав мати з него хоть солонину, а сейже студент замість принести народови якусь корисать та славу приносить нам ганьбу.

Недай Боже аби в згаданім семинари виводились більше такі цьвіти.

Ми від тепер будемо слїдити крок за кроком за такими людьми і будемо їх пятнувати як ворогів поступу.

Здоровлю читачів ,,Канадийця''.

Виборець.

КАТОЛИКИ І ЦАРОСЛАВНІ ЗА ПІЯТИКОЮ.

Непийте вина, бо в нему э блуд.

Алкоголь упав в Альберті повалений 25 тисячами голосів більшости. Приглядаючись до вислїду голосованя поодиноких дістріктах, вбачимо, що полуднева і центральна Альберта, яка заселена протестантами голосувала більшостею проти шинків. Тільки в тих виборчих округах де більшість населеня французька (католицька) і православна там величезна більшість голосів впала за шинками.

Ґруард голосувало 340 за пятикою (шинками) а 16 проти, так само Сант-Павл і инші французкі кольонії.

Пописались ,,культурою'' наші ,,москалї'' в шандрівського дістрікту. Величезною більшостею зазначили свою пияцьку натуру.

Греко-католики теж старались з усеї сили записати свої чесні намина до пияцького риестру, але їм мало вдалось, бо навіть їх твердиня Мондер голосувала невеликою більшостею проти шинків.

Ся ,,помилка'' і відступство наших греко-католиків від шклянного бога спричинилась через не порозуміне. Їх пр. Н. Вудка запитаний альбертійським-комітетом тверезости, як він задивляєть ся на прогібіцію написав у відповідь звісного вже нашим читачам листа, не знаючи певно, що о. Гура і французький епископ з Ст-Алберт мали як раз противний погляд на пиятику.

Французькі попи скрізь по цілій провінциї так кривились на прогібіцію, як на квасне ябко, що їх парафіяни зрозуміли, що спасе не душі як раз є в тім, щоб голосувати проти тверезости. Мондерські українські черцї і сестрички не ,,посрамились'' також, стараючись пояснити людям прогібіцію як заходи протестантів до зведеня католиків. Та ,,пастирський лист'' пошкодив їм в ,,чесній'' роботі оборони пияцького бізнесу.

,,Не пийте вина бо вним є блуд, пише апостол Павло.'' Та для альбертійських католиків як Павло не є авторітет. Основа католицизму є доґма і деморалізація. На що їм тверезість, коли вони мають сповіди та відпусти? Більше гріху більше роботи для пан-отців. Тверезість, роблючи людей чесними, відбирає попам роботу.

Своїм ганебним поступованем супроти тверезости католицькі душ-пастирі та їхні вівцї поклали чорну недозмитя пляму на свою віру. Тепер чесні католики і православні починають встидатись належати до тих пияцьких черед і по сих виборах сотками кидають їх а лучать ся з чесними, тверезими горожанами, бо і яка ріжниця тепер межи готелем, а католицкою церквою?

Пр.

G. E. BUCHANAN

Адвокат, соліцитор, публичний нотар.

Канцелярия в **Mundare, Alta.**

EUGENE GUERTIN

Зінґера машини до шитя як то же ріжні фармерскі знаряди з **J. Deere Plow Co.**

St. Paul Des Metis, Alberta.

Dr. J. BOULANGER

КІНЧИВ СТУДИЇ В ПАРИЖУ І ЛОНДОНІ.

Специяліст в венеричних слабостях.

Офіс і мешкане під числом **125 JASPER AVE. E.**

(коло YALE HOTEL.)

КІЛЬКА ПРИЧИН

Чому Ви повинні побирати свій

Гардвар

товар від нашої фірми:

НАШІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ, НАШ ТОВАР ЧИСТИЙ

Чесна обслуга.

а штор найлучший в Альберті.

Ми маємо на складі упряж.

Також нім де купите, загляньте до нашого складу і перегляньте наш товар.

GURNEY & ST. GERMAIN

VEGREVILLE, ALBERTA.

Пятьсот літна річниця смерти Івана Гуса.

Пятьсот літ тому в Констанції дня 6 липня, 1415 року, Іван Гус зістав спалений на костирі за ересь. Іван Гус походячи з чеського народу, мав ту велику відвагу станути в обороні особисто го права і свободи у справах совісти. Иншими словами, Іван Гус заявив, що Слово Боже є понад людську науку і повинував ся науці самого Спаситедя радше, як ріжним доґмам католицької церкви.

Іван Гус Родив ся 1373 року в полудневих Чехах, в місточку Гусінец. Науки покінчив в чеськім університеті в Празі і зістав ординований сьвященником 1401 року.

Він жив в часі, коли рівночасто істнували два папи, один в Римі а другий в Авініоні і боролн ся з собою о верховодство.

В 1402 р. Іван Гус зістав іменований проповідником Бетлеемської каплиці в Празі. В короткім часі через свої знамениті проповіди в чеській мові, Гус зістав узначений за народного проповідника. Товпи народа приходили слухати його проповідий, в котрих він обговорював дуже важні народні питаня тої хвилі з великою ре реліґійною ревностаю. В короткім часі Гус почав виступати проти зіпсутя духовеньства, проти папської власти і боронив права кож дого чоловіка до кермованя ся власною совістию і сьв. Письмом. Однак найбільшою провиною Гуса проти католицької єрархії було те, що він станув в обороні писань Анґлійця Віклїфа, котрий безкарно проповідував і писав в Анґлії проти многих блудів католиць кої церкви. В 1412 році вороги Гуса донесли на него до папи, що він є ,,син затрати — Віклїфіст''.

Були три причини, що стягнули на Гуса страшну смерть і не щастє на чеський нарід.

По перше, ширене поглядів Віклїфа в Чехах. Писаня Віклїфа дістали ся до Чех по його смерти в 1384 році і зістали там дуже радо приняті. Однак те, що не було ересею в Анґлії, було ересею в Чехах. Іван Гус сейчас переняв ся наукою Віклїфа і став її пропаґувати. Католицька церков прокляла науку Віклїфа і тих що її голосять і заборонила ширити. Але Гус на се не зважав. Чеський архиепископ Збеник зібрав 200 книжок Віклїфа і казав їх спалити на подвірю своєї палати 1410 року. Всеж таки Іван Гус не перестав боронити Віклїфа в своїх проповідях, заперечив тому немов би Віклїф був еретиком і заявив, що папа Александер V зле був поінформований коли вірив, що Чехи вірять в науку противну вірі.

На ті слова зібрані в церкві закричали: ,,Они брешуть, они брешуть!''

На се сказав Гус: ,,Я відкликав ся проти рішеня архиепископа і тепер відкликую ся. Чи заступите ся ви за мною?''

,,Заступимо ся!'' відповіли всі.

Дальше говорив Гус, що його обовязком є проповідувати еван гелїє і він буде його проповідувати, доки його не виженуть або не вкинуть до вязниці, або засудять на смерть бо папи римські брешуть і брехали але Бог не може говорити неправди. Відтак він завізвав присутних, щоби були спокійні і не дали налякати ся папським виклятем.

Друга причина упадку Гуса була справа університету в Празі. Хотяй се був чеський університет,, Чехи мали в нїм мале право, бо лише один гогос, підчас коли чужинці, передовсім Німці, мали аж три голоси. За помочию Гуса Чехи осягнули в праськім університеті переважаючий вплив, в наслідок чого стягнули на себе ненависть німецьких студентів і професорів і около 5000 їх опустило праський університет і заснували новий університет в Липську 1409 р, В Празі лишило ся около 500 студентів а ненависть німецька переслідувала Гуса до самого кінця.

Трета причина упадку Гуса лежала в тім, що 1412 року він остро виступив проти продажі відпустів, котрі урядив в Чехах папа Іван XXIII. Тоді то приятелі Гуса з університету опустили його, але Гус відважно виступав проти сеї ганебної продажи подібно як Лютер сто літ пізнійше.

Вже перед тим кликали Гуса до Риму, щоб оправдав ся з ріжних закидів, але він не хотів там йти. Тоді Рим викляв Гуса і в цілім місті Празі оголосив інтердикт, то значить, що не вільно було в жадній церкві правити Служби Божої ані уділяти сьвятих тайн. За порадою короля Вацлава Гус виїхав з Праги і через два роки перебував під охороною могучих чеських родин.

До самої смерти Іван Гус не міг бачити чого його окликано еретиком, не міг бачити в чім він поблудив і всегда домагав ся, щоб доказано йому його блуди.

Коли скликано церковний собор в Констанції 1414 р. щоби полагодити справу з папами, як тоді називали ,,папською ересею'', Гус і його приятелі думали, що се добра нагода до полагодженя Гусової справи. Жигмонд, німецький цісар, дав Гусови лист безпеченьства, котрий мав його хоронити перед всякою напастію. Коли однак Гус появив ся в Констанції, кардинали сейчас його арештували і вкинули до нездорової підземної вязниці, де держали його пару місяців. Там він стратив своє здоровлє і певно був би вмер без суду, як би були не перенесли його до здоровійшої вязниці.

Остаточно приведено його перед суд собора. Його обвинувачено 39-ма артикулами, вибраними по найбільшій части з його писань. В однім артикулі сказано, що Гус учив, що если папа, епископ, або піп находив ся в смертельнім грісі, то тоді не був ані папою, ані епископом, ані попом.

Коли се перечитано, Гус сказав, що так само має ся справа з королем. Ті слова дуже не подобали ся цісареви Жигмонтови, котрий був на соборі.

В иншім артикулі сказано що Гус учив, що церковне послушеньство є попівською видумкою а не наукою сьв. Письма.

Ще инший артикул закидав Гусови, що він учив, що не повинно ся віддавати еретиків сьвітским властям, щоб вони виконували засуд смерти.

По перечитаню тої скарги, собор зажадав від Гуса, щоб здав ся на ласку собора, щоби відрік ся тої ересі, щоб присягнув, що більше таких наук не буде ширити, щоб се заявив публично і проповідував як раз противну науку. Сам король намовляв його до того.

На се заявив Гус, що він не може відречи ся блудів, котрих він ніколи не поповнив, що се була справа його совісти. Послідного дня, коли знова приведено Гуса перед собор, він просив, щоб йому дали спосібність вияснити свої погляди. Однак сеї спосібности йому не дали і засудили його на смерть через спалене живцем а його книжки приказано спалити також.

Тоді Гус упав на коліна і молив, щоби Христос простив його ворогам, котрі ложно обвинувачили його. Зібрані на соборі вислухали його молитву з насьмішкою.

Коли ще раз питали його чи він відрече ся своїх блудів, він сказав: ,,Я не хочу сего робити; щоб не стати ся брехуном в очах Божих і щоби не згрішити проти своєї совісти і правди Божої.''

Коли здерли з него сьвященичі ризи, епископи взяли ся обтинати своэ волосе, тонзуру, но не могли погодити ся, чи зробити се ножицями, чи бритвою. Тоді Гус сказав до Жигмонта: ,,Гляди, як ті епископи не можуть погодити ся в своїм богохульстві.''

Місце смерти було поза мурами міста. Коли там привели Гуса, він клякнув і помолив ся. Опісля привязано його до стовпа зелізними ланцюхами і обложено його легко запальним деревом. Ще раз зажадали від Гуса, щоб відрік ся своєї науки, але Гус відповів: ,,Бог є моїм сьвідком, що того, що мені закидають, я ніколи не проповідував''. Тоді запалено костир і коли та страшна сцена скінчила ся, його попіл зібрано до тачок і вкинено до ріки Рену.

Лист безпеченьства, даний Гусові, нїчого йому не поміг. Гус згинув мученичою смертію за свою кріпку віру в слово Боже.

ПАМЯТАЙТЕ, що одинока ілюстрована часопись в Альберті ,,КАНАДИЭЦЬ'' коштуэ на рік лише 1. дол. або 50 цт. на півроку.
Адреса: THE CANADIAN
10336 - 96 ST. Edmonton, Alberta.

Dr. W.F. MONKMAN
ДЕНТИСТ
Офіс в Clements Lmtd. Store
Телеф. 83. VEGREVILLE, Alta.

ЕДҐАР Д. КРОМП
АДВОКАТ І ПУБЛИЧНИЙ НОТАР.
Полагоджує скоро всі справи. Позичає гроші на фарми. Асекурує, купує і продає фарми.
Канцелярия в Lamont, Alta.

ALEXANDER WILSON
Адвокат, прокуратор і пуб. нотар.
Пленіпотент The Merchants Bank of Canada.
P. O. Box 96. Vegreville, Alta.
Число телефону 42.

Dr. B. R. MOONEY
Лікар і хірурґ
Число телефону 74.
Fort Saskatchewan, Alberta.